

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P**, IČO: X, zast. JUDr. J, proti žalovanému: **T** zast. JUDr. E, o neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13. novembra 2007 č.k. 9 Cbs 193/04-239, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13. novembra 2007 č.k. 9 Cbs 193/04-239 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením námietku neexistencie právomoci súdov Slovenskej republiky vec prejednať a rozhodnúť zo dňa 29.9.2006 zamietol.

Podľa odôvodnenia uznesenia, žalobou doručenou súdu dňa 2.2.2004 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že zmluva o prevode obchodného podielu spoločnosti E, zo žalobcu na žalovaného, uzatvorená dňa 10.10.2002 medzi účastníkmi konania je neplatná.

Dňa 11.2.2005 bola súdu doručená námietka žalovaného o neexistencii právomoci súdu Slovenskej republiky vec prejednať a rozhodnúť. Námietku odôvodnil tým, že žalovaný v I. rade má sídlo mimo územia Slovenskej republiky, a to v štáte K, v provincii O. Po právnej stránke odôvodnil svoju námietku tvrdením, že nie sú splnené podmienky právomoci súdov SR na rozhodnutie veci v zmysle ust. § 37 a ani § 37a až 37d, zák. č. 97/1963 Zb.

Rovnaké dôvody uviedol žalovaný aj v námietke neexistencie právomoci zo dňa 29.9.2006, ktorú doplnil o skutočnosť, že žalovaný už nemá na území SR zapísanú organizačnú zložku podniku. Doklad preukazujúci výmaz organizačnej zložky žalovaného z obchodného registra predložil žalovaný už skôr, a to dňa 21.3.2005.

K žalovaným namietaného nedostatku právomoci súdov SR žalobca uviedol, že nie je možné súhlasiť s tvrdením žalovaného v I. rade, v zmysle ktorého ak žalovaný v I. rade

nevykonáva na území SR žiadnu podnikateľskú činnosť, nemá tu ani žiadny majetok. Žalovaný v I. rade totiž vlastní obchodný podiel v slovenskej obchodnej spoločnosti G ktorej je jediným spoločníkom. Po právnej stránke žalobca poukázal na ust. § 37a písm. d/ zákona č. 97/1963 Zb.

Podľa názoru súdu z dikcie ust. § 37a písm. d/ ZMPSaP vyplýva, že v predmetnej právnej veci je jediným do úvahy prichádzajúcim hraničným ukazovateľom založenia právomoci súdov SR miesto plnenia. Súd sa však nestotožnil s mienkou žalobcu, podľa ktorej je miesto plnenia možné na území SR iba cez zápis v obchodnom registri SR. Zápis v obchodnom registri nemôže mať podľa názoru súdu povahu miesta plnenia, a to s poukazom na ust. § 336 Obch. zák., ako aj so zreteľom na účinky prevodu obchodného podielu v zmysle ust. § 115 ods. 4 Obchodného zákonníka. Vychádzajúc z ust. § 336 Obch. zák. a čl. II bod 32 zmluvy o prevode obch. podielu uzavrel, že miesto plnenia pri zaplatení odplaty za prevod obchodného podielu bolo na území Slovenskej republiky.

Miesto plnenia pri prevode obchodného podielu slovenskej obchodnej spoločnosti, jeho zisťovanie už súd nepovažoval vzhľadom na uvedené miesto plnenia pri zaplatení odplaty za relevantné. Z povahy veci však vyplýva, že toto miesto plnenia môže byť v danom prípade výlučne len na území Slovenskej republiky, a to so zreteľom na už uvedené ust. § 336 Obch. zákonníka, ale aj s poukazom na ust. § 115 ods. 4 Obch. zákonníka.

Na tomto základe dospel súd k záveru, že je daná právomoc súdu na prejednanie a rozhodnutie veci v zmysle ust. § 37a písm. d/ ZMPSaP.

Proti tomuto uzneseniu sa odvolal žalovaný a navrhol ho zmeniť tak, že súd konanie vo veci zastaví pre nedostatok právomocí slovenských súdov o veci rozhodnúť. Tvrdí, že súd I. stupňa nesprávne vec právne posúdil, nesprávne interpretoval ust. § 37a písm. d/ ZMPSaP. Podľa jeho vyjadrenia ustanovenie § 37a písm. d/ ZMPSaP pojednáva výlučne len o dodaní tovaru, poskytnutí služieb a vykonaní prác a súd I. stupňa sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou či obchodný podiel je možno subsumovať pod niektorý pojem (tovar, služby alebo práca) v spomenutom ustanovení. Uvádza, že obchodný podiel je samostatný predmet občianskoprávných vzťahov, ktorý má nehmotnú povahu a nemožno ho považovať za vec v právnom zmysle slova. Obchodný podiel sa považuje za inú majetkovú hodnotu, a nemožno ho subsumovať pod tovar (hnutelná vec), služby ani prácu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Odvolací súd sa úplne stotožnil s výrokom i s odôvodnením napadnutého uznesenia.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobou doručenu súdu dňa 2.12.2004 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že zmluva o prevode obchodného podielu spoločnosti E zo žalobcu na žalovaného, uzatvorená dňa 10.10.2002 medzi účastníkmi konania je neplatná.

Súd I. stupňa napadnutým uznesením rozhodol o námietke neexistencie právomoci slovenských súdov vznesenej žalovaným podaním zo dňa 29.9.2006, doručeným súdu dňa 3.10.2006. Ako dôvod podania námietky sa uvádza rozsudok NS SR zo dňa 29.6.2006 sp. zn. 5 Obo 79/06 a 5 Obo 80/06, ktorý zaviazal prvostupňový súd zisťovať existenciu podmienok konania so zameraním na existenciu právomoci súdu.

V odôvodnení tvrdenej neexistencie právomoci slovenských súdov sa uvádza, prečo nie sú dané predpoklady ust. § 37 ZMPSaP. Žalovaný v tomto podaní tiež tvrdí, že nie sú splnené podmienky danosti právomoci slovenských súdov podľa ust. § 37a až 37c ZMPSaP, svoje tvrdenie však nijako neodôvodňuje. Urobil to až v odvolaní reagujúc na odôvodnenie napadnutého uznesenia.

Z uvedeného je zrejmé, že pre riešenie otázky, či je alebo nie je vo veci daná právomoc slovenských súdov rozhodujúcou je správna interpretácia ust. § 37a písm. d/ ZMPSaP. Toto znie:

Právomoc slovenských súdov je daná, je vo veciach ostatných zmlúv, ak tovar mal byť alebo bol odovzdaný, služby poskytnuté alebo práce vykonané na území Slovenskej republiky; inak ak miesto plnenia malo byť alebo bolo na území Slovenskej republiky.

Odvolateľov výklad citovaného ustanovenia nijako nezohľadňuje časť ustanovenia za bodkočiarkou, kde sa použil výraz miesto plnenia a nijako sa ani s touto časťou ustanovenia nevysporiada len kladie dôraz na tvrdenie, že obchodný podiel nie je tovar.

Súd však založil svoje rozhodnutie práve na tejto časti ustanovenia, teda na časti vyslovenej za bodkočiarkou, a na skutočnosti, že miesto plnenia bolo na území Slovenskej republiky a odvolací súd sa s interpretáciou i aplikáciou citovaného ustanovenia súdom I. stupňa stotožnil.

Správnosť tohto výkladu súdom I. stupňa potvrdzuje gramatická i logická interpretácia citovaného ustanovenia.

Po stránke gramatickej zákonodarca použil v citovanom ustanovení pred slovom inak bodkočiarku, čo značí, že k výpočtu uvedenému pred bodkočiarkou – odovzdávanie tovaru, poskytnutie služieb, vykonanie prác – pripojil všeobecný pojem miesto plnenia ako ďalšiu časť výpočtu. Dôkazom toho, že výraz plnenie nie je v citovanom ustanovení synonymom pojmu tovar – ako ho interpretuje odvolateľ - je aj slovo inak, ktorého použitie

znamená vyslovenie dodatočného, ďalšieho predpokladu danosti právomoci slovenských súdov.

S týmto gramatickým výkladom citovaného ustanovenia je zhodný aj výklad logický. Zákonnodarca zakotvil právomoc slovenských súdov vo všetkých prípadoch ostatných zmlúv, kedy miesto plnenia, čo je nesporne širší pojem ako - malo byť alebo bolo na území Slovenskej republiky.

Z uvedeného hlbšieho a podrobnejšieho výkladu ust. § 37a písm. d/ ZMPSaP jednoznačne vyplýva, že interpretácia tohto ustanovenia súdom I. stupňa bola správna a jeho aplikácia dôvodná. Vyplýva z neho tiež neopodstatnenosť odvolateľovej výtky že súd I. stupňa sa nevyporiadal so skutočnosťou, že obchodný podiel nemožno subsumovať pod pojem tovar ani sa zaoberať jeho povahou, preukazuje totiž nepotrebnosť zaoberať sa touto otázkou pre rozhodnutie veci.

Na tomto základe odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 31. januára 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13. novembra 2007 č.k. 9 Cbs 193/04-239 **p o t v r d z u j e .**